

UMETNIJE 2017

UMETNIJE

POEZIJA JE BLEDI ODBLESK TISTEGA, KAR VSAKDO ČUTI, A NE ZNA NIHČE POVEDATI.

TISTO NEIZRAZLJIVO »NEKAJ« SE IZLIJE IZ SRCA, OTRDI V ČRKE IN SE SPET OMEHČA, KO PRIDE SKOZI OČI IN MOŽGANE V DRUGO SRCE.

A DVEH ENAKIH SRC NI NA SVETU. IN TO JE TISTA MAGIČNA MOČ POEZIJE.

Janez Menart

STROKOVNA ŽIRIJA

- **LITERARNI IZDELKI:** Maja Kodrič C., prof. slov.
- **LIKOVNI IZDELKI:** Rok Dragič, prof. lik. um.
- **FOTOGRAFIJA:** Darko Korošec, prof. inf.
- **FILM:** Vasja Eigner, prof. inf., in
Maja Kodrič Crnjakovič, prof. slov. in špa.

LITERARNI IZDELKI

1. mesto: MARTIN ČUDEN, 3. č
2. mesto: ŠPELA AČKO, 4. b
3. mesto: IZIDOR ROJS, 3. b

1. mesto: **Martin ČUDEN, 3. č**

Severna država, prihajamo!

»Kam pa zdaj? Ulice bodo zdaj, zvečer, čisto polne!«

Jim je stekel v bližnjo ozko ulico in pogledal navzgor.

»Na strehah bo šlo še najlažje, sploh v zunanjih delih mesta.«

Med dvema ozkima stenama se je nekajkrat odbil od ene ter od druge in že je stal na vrhu ene izmed hiš. Tudi Noabela in Nea sta mu sledili.

Do obale so porabili le 15 minut teka, za razliko od takrat, ko so se napotili v sredino in porabili dve uri hoje sem in tja.

»Kje ste hodili? Jaz ne prenesem več tega mesta!!! Gremo od tukaj, čim prej!« je Zaris že kričal nanje s palube, ko so oni stali še spodaj.

Noabela, Rino in Nea so vsi odhiteli gor, Jim pa se je še malo ozrl naokoli ter na koncu pomola videl sedeti Ilmosa. Stopil je bližje k njemu:

»A si se naspal?«

»Odlično je bilo, ha, ha. Brez skrbi, trezen sem že. Ali sem dopoldan kaj na veliko obljubljal?«

»Razen tega, da te moramo vzeti nazaj na sever s sabo, ne. Bomo pa potrebovali tvojo pomoč, to je res.«

Ilmoso je zdaj vstal s tal.

»Vsekakor. Če ne bi bilo vas, ne vem, kje bi pristal s svojo stopnjo vinjenosti, haha.«

»Počasi se bomo odpravili. Do severne obale imamo dve uri in pol plovbe. Kako pa je kaj tam zgoraj?«

»Za začetek ti lahko povem, da vam vaše sedanje orožje ne bo dosti pomagalo.«

»Ja, to smo že nekje slišali«, je z nasmehom odgovoril Jim.

»Kaj sploh vi, južnjaki, počnete tukaj? Nekoga vašega rodu že dolgo nisem videl. Dosti ljudi v naših krajih celo misli, da so vas izbrisali.«

»Saj so nas, ampak ... Zakaj ne stopiva na ladjo in si med vožnjo razloživa vse, kar je treba?« je Jim z roko pokazal na leseni most, ki je vodil na ladjo.

»Seveda! Še prej pa ...«

Ilmoso je Jimu ponudil roko:

»Ilmoso, vodja 470. ekipe, v vojni za svobodno Tadario! Mislim, da se prej nisem mogel ravno lepo predstaviti.«

»Jim. Vodja Liloyevih legend. Razen tega imam v domačem mestu še kontrolo nad gardo Diredona, vključno z mano pa so vsi na ladji še člani edinega klana na ozemlju praznih mest.«

»Si bom poskusil zapomniti, hehe.«

Segla sta si v roke, ob tem pa stopila na veliko belo ladjo ...

V najdbo druge polovice zlatega kovanca!

2. mesto: **Špela AČKO, 4. b**

17. 8 .

vrni se nazaj
stekla mačka ne napada
v svojo glavo
v svojo glasbo
karantena za sanje
prečkaj mavrico
in se skrij za očesna zrkla

ne vidiš
ne slišiš
ne misliš

skrij se
muhe na roženici

ti ne morejo priti do živega
za možgani ni skrbi
previjanje razvoja
vrni se v jajčnik
v drugem vesolju s polovico
ležiš v papirnatem robčku

15. 10.

vozimo 150 po naselju
življenje ima prižgane kratke
luči
žužki z zeleno krvjo
barvajo vetrobransko steklo
Gregor je že davno pozabljen

Avantgarde

Iz ust ti smrdi po ketozi.
Prišli so danes popoldan
in te odpeljali
- v tvoje dobro -
Ni več smisla v plazenju
pod objektivu. Slikaj.
Slikaj. Slikaj moje telo
v kubističnem stilu.
Mehko z dletom postrgaj
s kosti.

3. mesto: **Izidor ROJS, 3.b**

Sam sem, osamljen ,
v tem velikem svetu trupel,
ki tavajo kot lutke po sivem kapitalističnem planetu.

Sam sem, osamljen,
ko ponoči odidem spat in vse, kar čutim, je praznina,
ki me duši, dokler ne zaprem oči.

Sam sem, osamljen,
na koncu mavrice, nedosegljiv in večno korak pred vami,
ki me želite spremeniti v marioneto sivine.

Sam sem, osamljen,
zadnji košček sem svetovne topline.

Počutim se, kot da bi sadil rožice topline
v kruta tla življenjske ostrine.

Vsak poskus moje dobrine
zaskali in stali se v madež bolečine.

Madež za madežem v želji topline.

V želji po sreči utapljam se v madežih
življenjske vrline.

V kloaki človeške družbe.
Med gnidami, ki zakrivajo še zadnji kvadrant dobrine in lepote,
se skrivam jaz.

Majhen, a pogumen individuum,
ki čakam svoj trenutek kraljeve jasnine,
ko vzletel bom v nebo brezmadežne svobode in idile.

A kaj ko zlepila mi je družba krila upanja
s sluzjo povprečnosti.

Moje življenje bridka je iluzija.

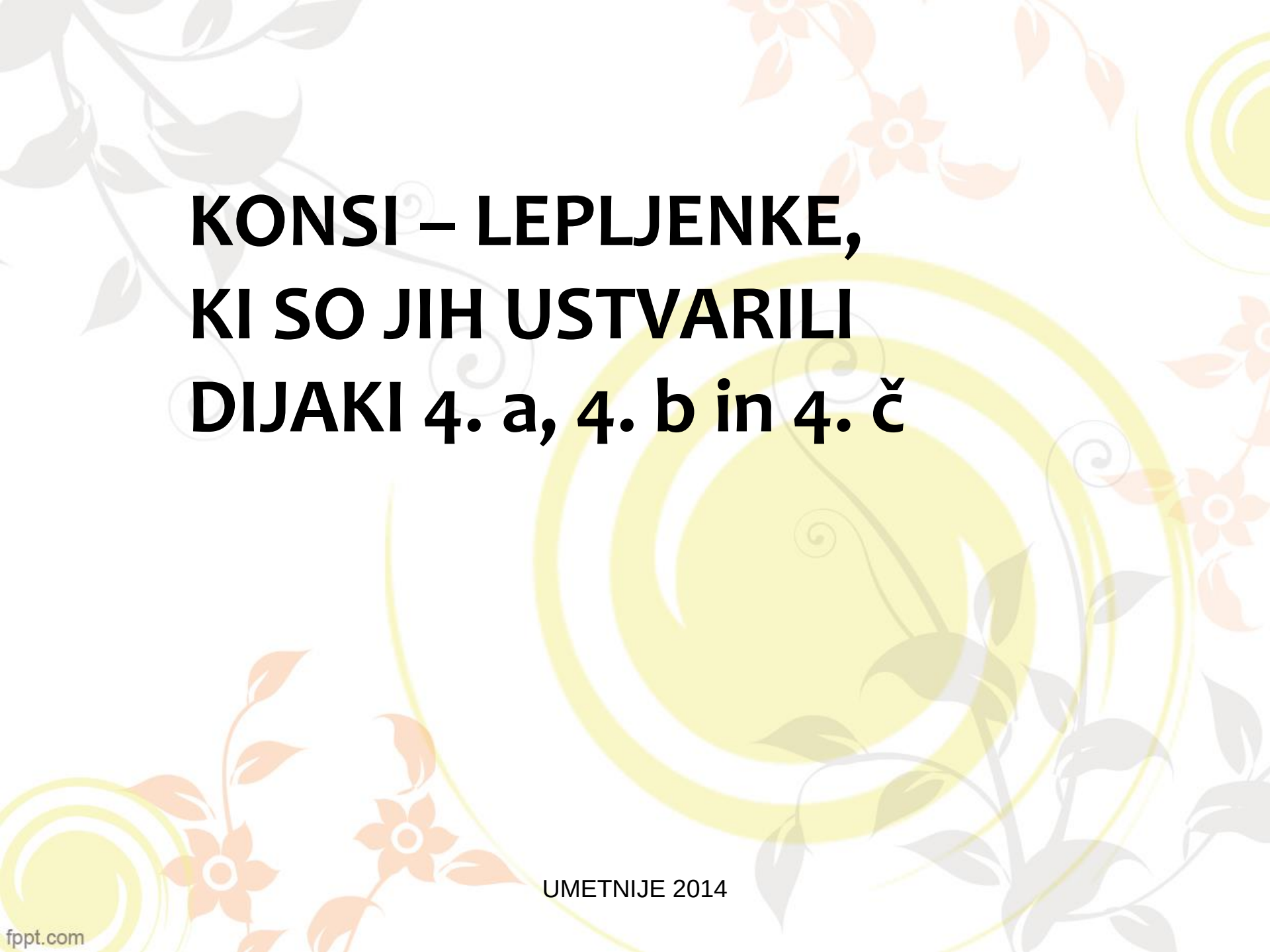
Sem nihče.

Enak vsem drugim.

Gnida, ki ne zasluži si svobode krila.

Ponovno dvignem glavo v nebo.

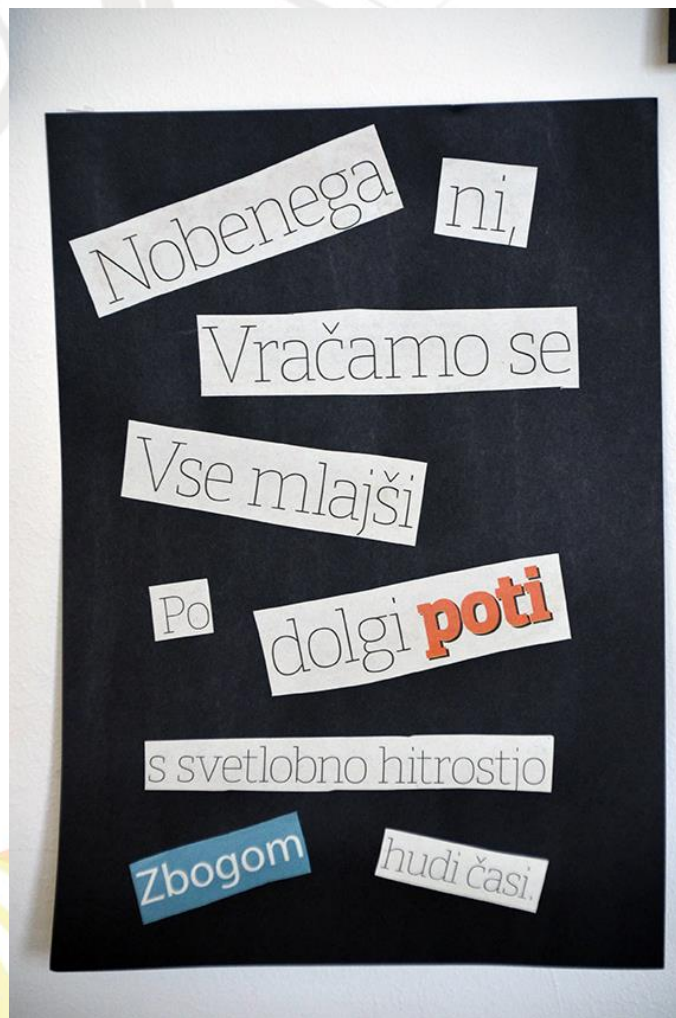
Ugotovim, da od vselej črno in brezupno je bilo.

The background features a light cream color with decorative elements. There are stylized grey leaves and stems, as well as orange flowers with white centers. A large, prominent yellow spiral is centered on the right side, and a smaller yellow spiral is in the bottom left corner.

KONSI – LEPLJENKE, KI SO JIH USTVARILI DIJAKI 4. a, 4. b in 4. č

UMETNIJE 2014

NELI PROSENAK, 4. a AMADEJA KANGLER, 4. a

EMA LESKOVAR, 4. a

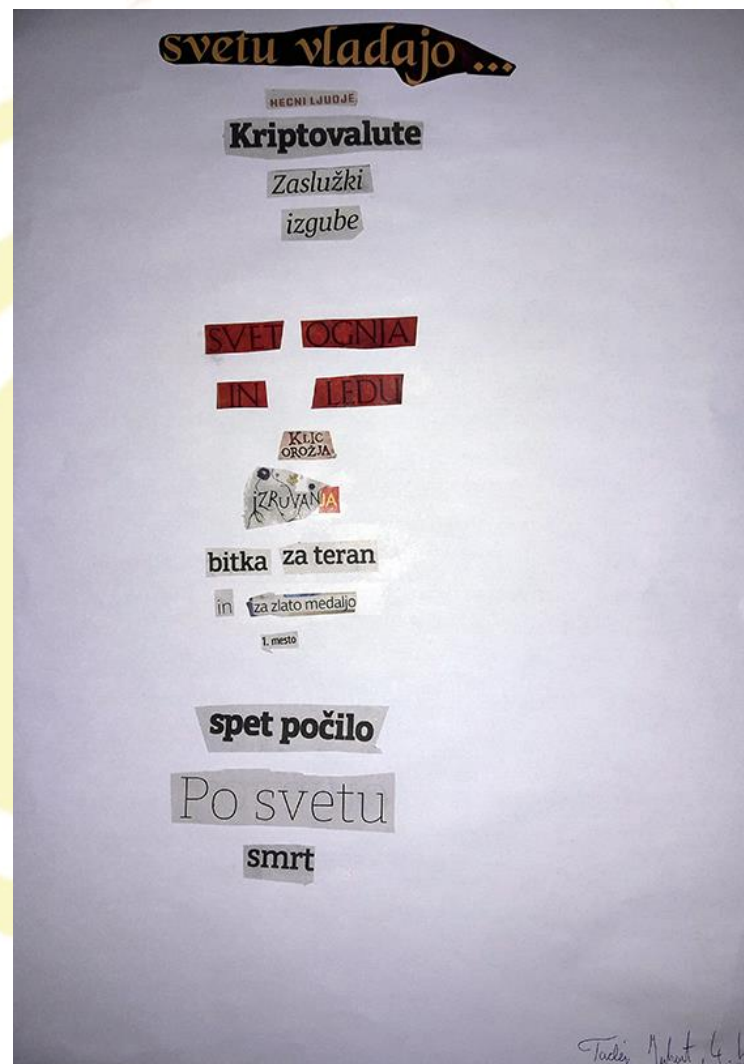
TINA KOVAČ, 4. b

BARBARA KUKOVIČ, 4. č

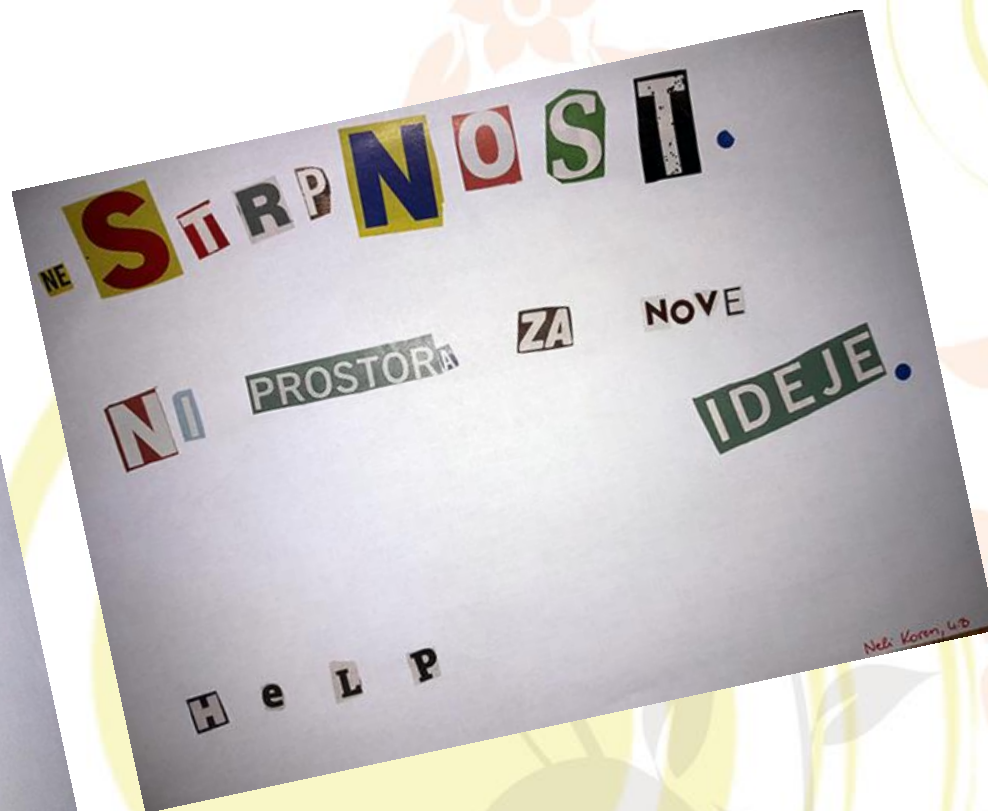
TADEJ JUHART, 4. b

LEA GEREČNIK, 4. b

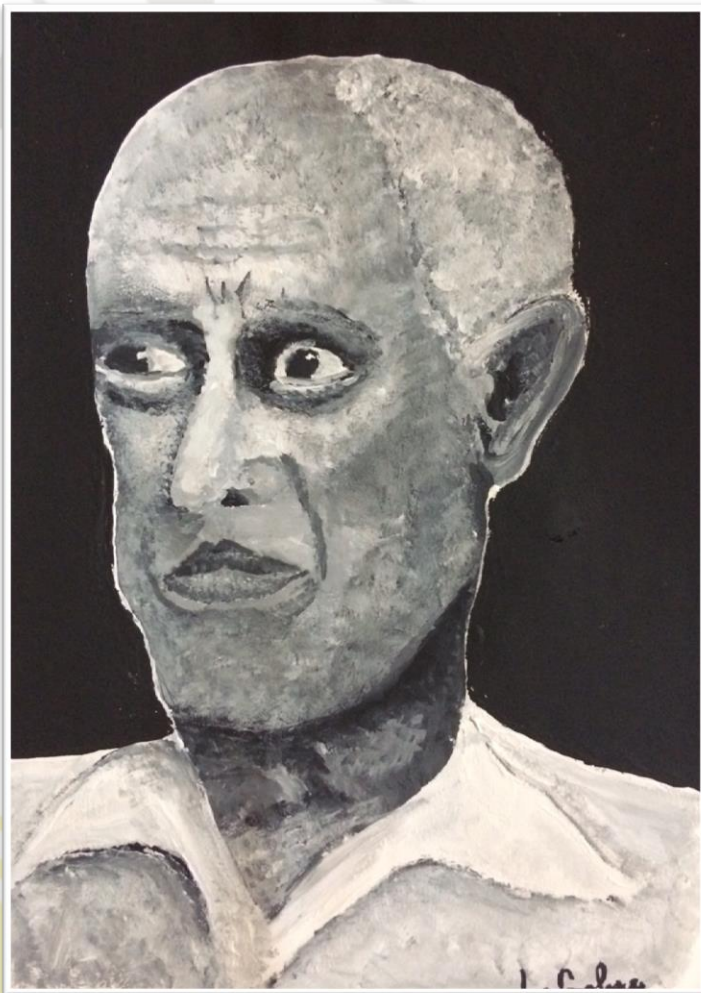
NELI KOREN, 4. b

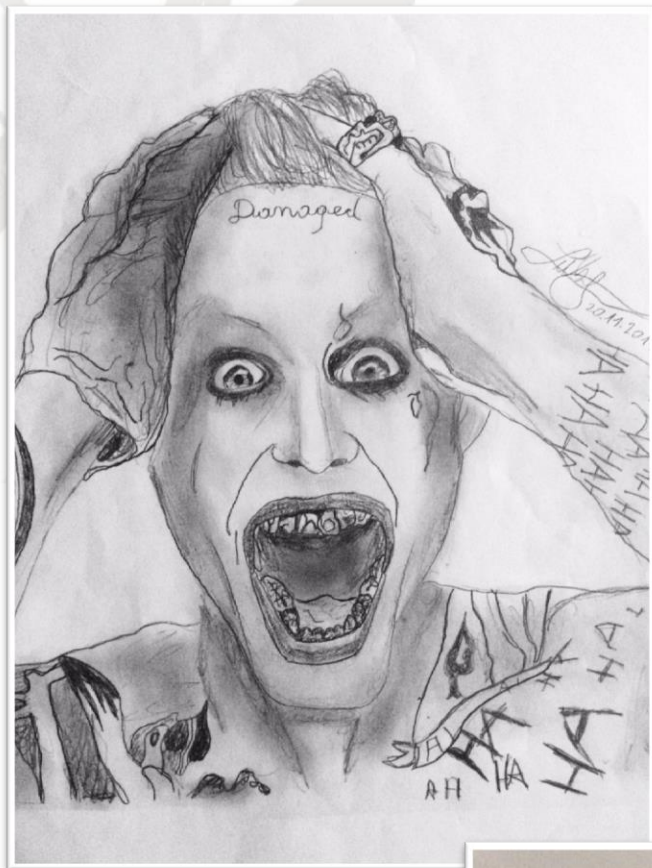

LIKOVNI IZDELKI

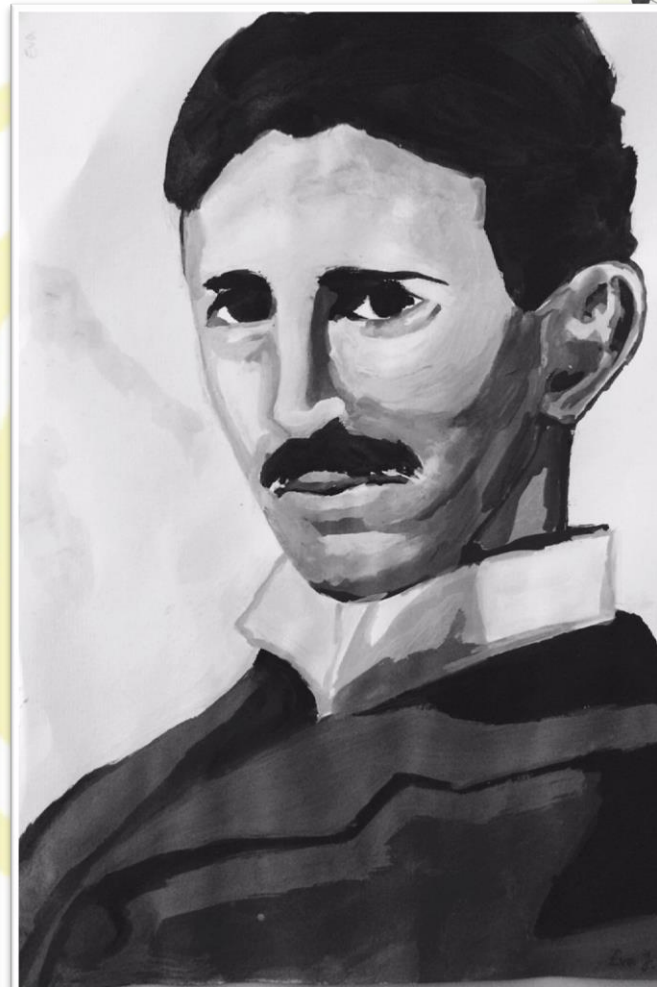

3. mesto: **Luka GABER**

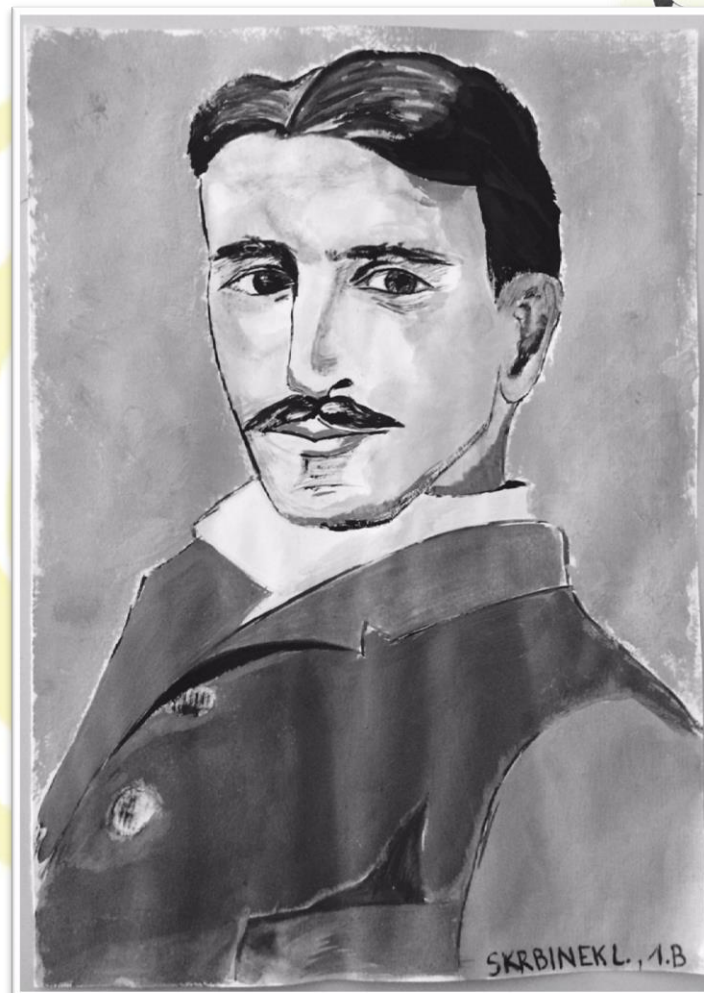
2. mesto:
Eva JEŽOVNIK

1. mesto: **Tina GORIČAN**

Laura SKRBINEK

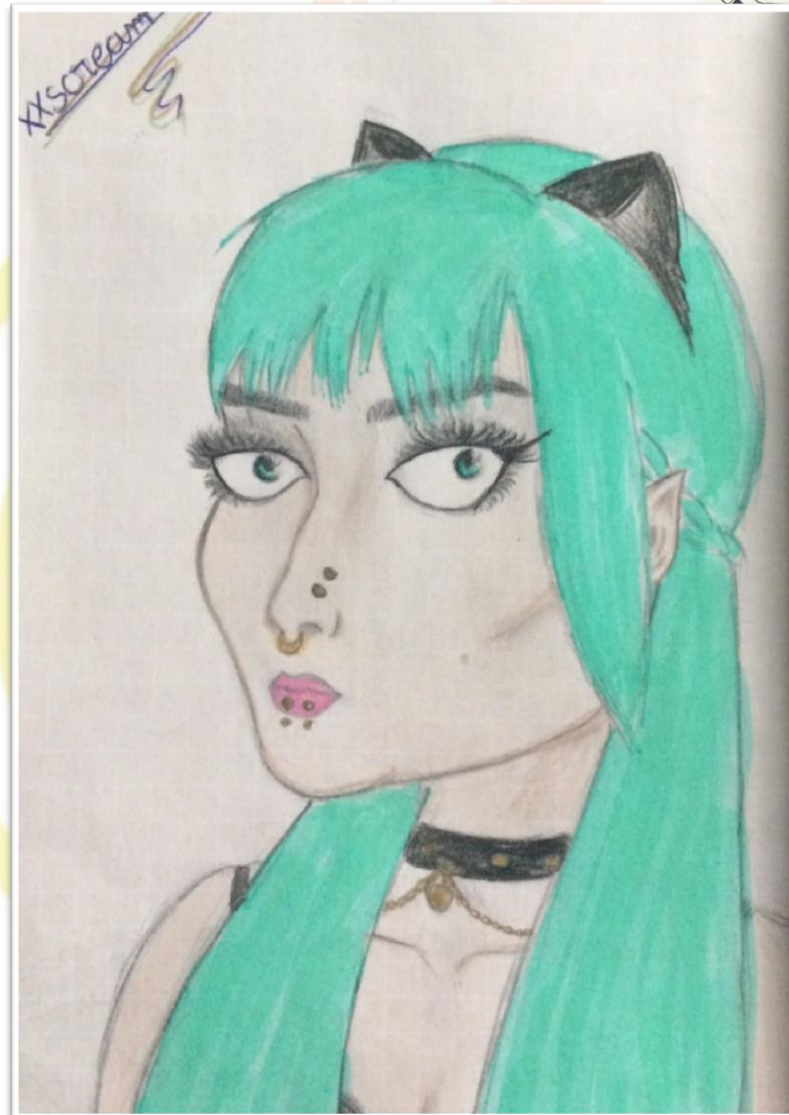
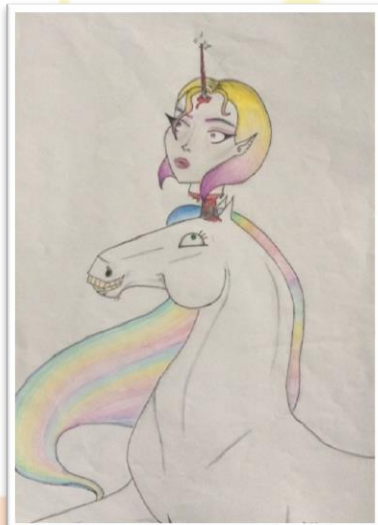
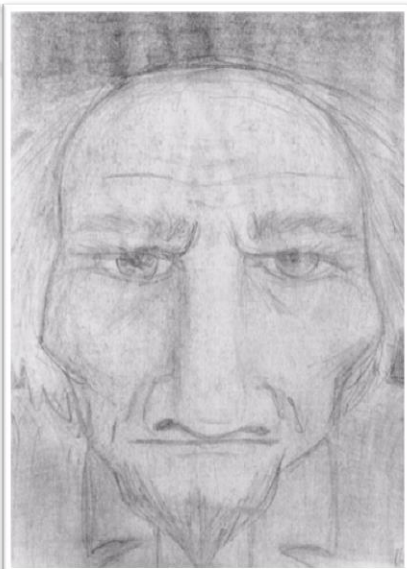
Ana Marija JUG

Katarina HAJŠEK

Vita MIKULIČ VERNIK

Maja BOGATIN

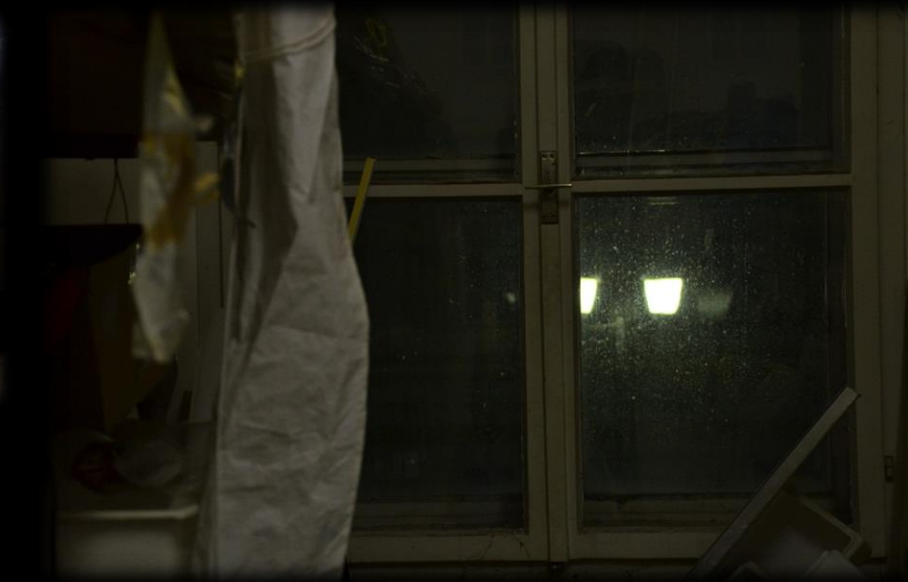
Tadej JUHART

FOTOGRAFIJA

Kaja STOJNŠEK

Nika PODGRAJŠEK

Niko JUSTINEK

Špela KITAK

Vitan ŠLAMBERGER

FILM

1. mesto:
HIPOTERMAMIJA

Srednja šola Slovenska Bistrica

2. mesto: **SOFIJA**

3. mesto:

DEČEK V OGLEDALU,
režiserka **Urška Pirec**

(NE)ŽIVA,
režiserka **Anja Sobočan**

SEDEM POGLEDOV,
režiserja **Žan Zafošnik in**
Timotej Kresnik

in

BOŽIČNI KLASIK

režiserke Fione Jovič

Voščilo

»Ustvarjanje je pot, ki jo morate prehoditi sami. Zapustiti morate mesto svojega udobja in se podati v neraziskana področja svoje intuicije. Kar boste odkrili, bo čudovito. To, kar boste odkrili, ste vi sami.«

Alan Alda